

ΠΛΑΤΩΝ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΩΝ
ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΥΠΟ ΤΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΕΤΟΣ Α΄.-ΤΟΜΟΣ Α΄.

(Ὅτι ἐστὶ περὶ τοῦ ἄν ὀσιωτέρου ἀνθρώπου
βουλευόμενον ἢ περὶ παιδείας καὶ αὐτοῦ καὶ
τῶν αὐτοῦ οἰκείων. (Πλάτ. Θιάγης.)

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Κ. Ν. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΣ

—
1879

ἢς τὰς ἀνάγκας των κατὰ τὸν χρόνον τῆς τρυφερωτέρας αὐτῶν ἡλικίας· ἄλλ' ἄλλο εἶνε τὸ λέγειν πεινῶ καὶ ἄλλο τὸ θέλω πῆτα.

ΙΑ'.) Πρέπει συνεχῶς καὶ ἀδιαλείπτως νὰ ἐνθαρρύνωμεν τὸν παῖδα.

Οἱ παῖδες ὁμοιάζουσι πρὸς ὠρολόγια, τὰ ὅποια σταματῶσιν, ὅταν λησμονήσῃ τις νὰ τὰ καρδίση. Ἐγκαταλείπομενοι εἰς ἑαυτοὺς οὐδὲν ποιοῦσι. Ἄν λοιπὸν θέλῃς νὰ καταστήσῃς τὸ τέκνον σου δραστήριον καὶ ἱκανὸν νὰ ἐκπληροῖ τὰ καθήκοντά του, μὴ ἐγκαταλίπῃς αὐτὸ εἰς τὴν διάκρισιν τῶν ἰδίων αὐτοῦ ἐμπνεύσεων, ῥοπῶν. Εἶνε σὸν ἔργον νὰ διαθέσῃς αὐτὸ πρεπόντως ἀδιαλείπτως νὰ κάμῃς ἐπ' αὐτοῦ αἰσθητὴν τὴν πρόνοιάν σου, ἢς τὴν βαρύτητα νὰ αἰσθάνηται ἐπὶ τῶν ἐλαχίστων αὐτοῦ πράξεων· νὰ τὸ ἐξεγείρῃς ὅταν βραδύνη τὴν πορείαν, καὶ νὰ τὸ διακρατῇς εἰς τὴν εὐθείαν ὁδόν, ὅταν τείνῃ ἀπὸ ταύτης νὰ ἀποτραπῇ.

Ἡ ἄμιλλα θὰ ἦτο ἀναμφιβόλως περιττή, ἂν οἱ ἄνθρωποι ἠδύναντο πάντοτε νὰ ἐνεργῶσιν ἐλαυνόμενοι ὑπὸ τῆς καθαρᾶς πρὸς τὸ καθῆκον ἀγάπης. Ἄλλ' εἰ καὶ αὕτη πρέπει νὰ ἦναι τὸ κυριώτατον τῶν πράξεων ἡμῶν ἐλαττήριον, ἄς μὴ λησμονῶμεν ὅμως καὶ τὰς ἡμετέρας ἀσθενείας· εἰς τὰ κακὰ ἡμῶν πάθη ἄς ἀντιτάσσωμεν πᾶσαν καλὴν καθ' ἑαυτὴν ἀντίστασιν· ἄς ἐρσιδῶμεθα ἐπὶ παντὸς δυναμένου νὰ μᾶς ὑποστηρίξῃ καὶ ὑπερασπίσῃ, τὸ ἐναντίον θὰ ἦτο οἴησις καὶ ἰταμότης. Οὐδεὶς ποτὲ ἠρνήθη τὴν ἐπιρροὴν τοῦ καλοῦ παραδείγματος. Δὲν εἶναι λοιπὸν ἡ ἄμιλλα ἡ χορηγοῦσα εἰς αὐτὸ τὴν δραστικότητα ;

Μ. ΓΚΙΟΛΙΑΣ.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑΙ.

Ἐνεκεν ἐλλείψεως χώρου δὲν ἠδυνήθημεν διὰ τοῦ προλαβόντος φυλλαδίου, ἵνα ἐπιτελέσωμεν λυπηρὸν, πλὴν ἀπαραίτητον καθῆκον.

Ἐκτελοῦντες ἤδη τοῦτο, ἀγγέλλομεν μετὰ ψυχικοῦ ἄλγους τοῖς ἀπανταχοῦ ἐταίροις τὸν θάνατον τοῦ ἐπιτίμου μέλους καὶ εὐεργέτου τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου, ἀειμνήστου Ναυάρχου καὶ Προέδρου τῆς Κεντρικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἐθνικοῦ στόλου, Κωνσταντίνου Νικοδήμου.

Ἄν ἡ πατρίς θρηνηῇ, ἀπολέσασα τέκνον ἀγλαόν, πρόμαχον γενναῖον τῆς ἐλευθερίας, ἀόκνως ἐργασθέντα, βαρέως ὅμως τὴν στέρησιν αὐτοῦ φέρει καὶ ὁ καθ' ἡμᾶς Σύλλογος, ἀπορφανισθεὶς πολυτίμου συνεργάτου τῆς καλῶς ἐννοουμένης ἐθνικῆς ἀναπτύξεως, ἢς μνημόσυνον κατέλιπε τὸ φερόνυμον αὐτοῦ διαγώνισμα, οὔτινος τὴν διεξαγωγὴν πρὸ πολλοῦ ἀνέθηκε τῷ Διδασκαλικῷ Συλλόγῳ.

Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτοῦ !